

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetiden

Formanden:

Jeg skal meddele, at det af hr. Keld Albrechtsen under nr. 3 opførte spørgsmål til integrationsministeren, S 2510, efter ønske fra spørgeren overgår til skriftlig besvarelse.

Spm. nr. S 2619

1) Til finansministeren af:

Villy Søvnald (SF):

»På hvilke nye områder påtænker regeringen at pålægge borgerne bøder?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge regeringens supplerende regeringsgrundlag fremlagt den 27. august 2003, »Vækst, velværd – fornyelse II«, vil regeringen fremlægge forslag om indførelse af betaling for borgere, der udebliver fra en aftale på de områder, hvor det er rimeligt og praktisk gennemførligt.

Villy Søvnald (SF):

Venstre forstår, så vidt jeg er orienteret, sig selv som et liberalt parti. Jeg kan huske, at Venstre har et principprogram, der har en flot overskrift, der hedder »Mennesket før systemet« – og ikke omvendt. Altså mennesket først og derefter systemet.

I det supplerende regeringsgrundlag, som regeringen udsendte den 27. august 2003, taler man om overvejelse af bøder over for borgerne. For at det nu ikke skal komme som en stor overraskelse – der har jo været nogle ting fremme på det seneste i debatten, som var nok så ubehagelige, og som der var meget stærke reaktioner på – vil jeg godt vide, hvor langt regeringen er kommet i sine overvejelser om at pålægge borgerne bøder.

Jeg vil også godt vide, om regeringen også vil bevæge sig den modsatte vej, sådan at systemet også indimellem kan tænkes at have fejlet, eller om det kun er et oppositionsstandpunkt.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg takker for spørgsmålet. Det giver mig anledning til at sige, at jeg går ud fra, at spørgeren så læser det supplerende regeringsgrundlag en gang til, fordi ordet bøder forekommer ikke. Det er noget, som spørgeren egentlig selv formulerer.

Det, der er tale om, er, at regeringen i virkeligheden i overensstemmelse med det supplerende regeringsgrundlag har nedsat en embedsmandsgruppe, som i princippet skal se på områder, hvor borgerne og det offentlige indgår aftaler, og hvor aftalerne ikke overholdes, hvad enten der her i virkeligheden er tale om, at det er den offentlige, eller det er den private, der ikke overholder dem. Hvor det er rimeligt og praktisk gennemførligt, kan der være tale om at yde en godtgørelse eller en betaling eller et gebyr, hvor formålet så er at begrænse spild af tid og unødvendig ressourceanvendelse.

Men det er sådan, og det har jeg så jo endnu en gang lejlighed til at præcisere, at mulige ordninger skal kunne gælde begge veje, så det ikke alene er borgerne, der har et særligt ansvar, men også det offentlige, når det offentlige ikke lever op til sine aftaler med borgeren.

Kl. 13.05

Regeringen vil tage stilling til konkrete forslag, når embedsmandsgruppen har afsluttet sit arbejde, men det er vigtigt, at der er balance i tingene, og jeg er helt enig i, at der skal være tale om gensidighed. Og det ligger jo i princippet, at borgeren selvfølgelig skal have respekt for tid hos offentlige medarbejdere, men omvendt skal medarbejdere i det offentlige også have tilsvarende respekt for borgernes tid. Der skal være balance. Det fremgår også af kommissoriet.

Villy Søvnald (SF):

Jeg skal undskyldte over for finansministeren, at jeg sprang over regeringens nysprog, for det er rigtigt, der står ikke bøder, der står indførelse af betaling. Men jeg tror, at det i folks øjne er det samme. Altså, herregud, om man får indført en betaling, der betyder, man skal af med penge, eller om man vil kalde det en bøde, tror jeg, folk er ret ligeglade med. Det er kun i den nysproglige, Orwellske verden, at det er interessant.

Det interessante er finansministerens bekræftelse på, at regeringen vil det her. Jeg vil så spørge: Når finansministeren siger, der så skal være den gensidighed, at borgerne er lige så stærkt stillet som den offentlige myndighed, betyder det så, at hvis en borger f.eks. møder i forbindelse